

Det er, som om der er en masse fine ord fra regeringernes side, men når det virkelig kommer til at tage et opgør med Parlamentet og altså for den sags skyld også med Kommissionen og det, der foregår dér, så er viljen ikke rigtig til stede. Og derfor synes vi selvfølgelig, det er fornuftigt, at man begynder med at tage det skridt, som nu ligger her i beslutningsforslaget. Og jeg synes, ligesom hr. Aage Frandsen var inde på, at lad os nu bare gøre det her i Danmark, så kan man jo se, hvordan domstolene i givet fald måtte se på retsgrundlaget. Jeg tror på, at der er et retsgrundlag til at gøre det, til at gå i gang med beskattningen her i Danmark. Jeg kan ikke se, at en dansk domstol ville falde for de besynderlige argumenter, EF-Domstolen har ridset op i den her sammenhæng.

Derfor vil jeg selvfølgelig benytte skatteministerens tilbud om at stille disse spørgsmål i udvalget, så vi kan få den retlige side af sagen belyst grundigt.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Skal vi nu ikke lige holde debatten på det, der vedrører kendsgerninger, i stedet for at bygge den på en 6 måneder gammel artikel i B.T. og på forskellige ting, som man kan slynge ud, men som der måske ikke er basis for?

Med hensyn til de såkaldte blyantspenge, som også hr. Frandsen taler om, så svarer de ganske nøje til Folketingets omkostningstillæg. De er større, men jyderne får jo også mere end københavnerne.

Jeg synes, at man i højere grad skulle dække konkrete udgifter efter regning. Og det er også noget, som ligger i det oplæg, som Parlamentet har sendt til Ministerrådet. Så vel er der et problem i det, men vi skal ikke stille det op, som om vi slet ikke kender til den slags problemer i Folketinget, for det gør vi.

Og den embedsmand, der blev fyret, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, ville også være blevet fyret i Danmark, men det har jeg bedt statsministeren om at redegøre for, så det får vi lagt helt klart.

De 1,7 mio. kr. kan jeg altså ikke genkende. Og det dér meget store rejseoverskud, som her beskrives, som om det er noget alle får, forsvinder jo, hvis man gør, som jeg og adskillige andre gør på ruten Bruxelles-København, nemlig flyver på business-class. Så er der ingenting at være misundelig over.

Så skal vi nu ikke lige spise lidt brød til? Det vil jeg anbefale.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg håber så sandelig ikke, at regeringen kunne finde få at fyre en dansk embedsmand, som gjorde Folketinget opmærksom på grove ulovligheder i administrationen. Men det er en anden debat.

Jeg vil blot gøre opmærksom på, at den beregning, som jeg refererede til i B.T. den 3. juni sidste år, er en aldeles sober beregning, der er meget grundigt gennemgået i regneeksemplerne – jeg vil gerne give hr. Bertel Haarder et eksemplar af artiklen – og dér er det meget grundigt beregnet, hvordan man f.eks. med hensyn til diætpenge, hvis man lever meget luksuriøst på sine rejser, ville kunne bruge ca. 153.000 kr. af dem om året, men man ville faktisk kunne tilrane sig 280.000 kr. i diætpenge, resten er altså overskud. Og så sammenligner hr. Bertel Haarder disse blyantspenge med Folketingets omkostningstillæg. Blyantspengene er altså 287.000 kr. om året. Det er jo helt andre størrelsesordener end omkostningstillæg, vi her taler om.

Kim Behnke (FP):

Det er en selvfølge, at Fremskridtspartiet støtter det her forslag, som Dansk Folkeparti har foresat om beskattning af EU-parlamentarikeres forskellige frynsegoder. Men vi er af den samme opfattelse som Enhedslisten og partiet Venstre, nemlig at den rigtige løsning er at få fjernet de forskellige frynsegoder i stedet for at udtænke udviklede skatteregler til at beskatte frynsegoderne. For der er jo en frygt for, at hvis man laver disse skatteregler, så er det muligt at finde flertal i Parlamentet eller andre steder i EU-systemet for at forhøje frynsegoderne, når nu parlamentarikerne skal aflevere større eller mindre dele i national beskattning.

Så jeg anerkender det arbejde, som flere af de danske parlamentarikere gør i Parlamentet, nemlig arbejdet for at få frynsegoderne fjernet.

Men i det hele taget er der jo problemer på det her område. Det er jo også særdeles gunstigt at være kommissær med dansk baggrund, men endnu værre er det med de medarbejdere, der er i Miljøagenturet, som har hovedsæde her i København, eller for den sags skyld de medarbejdere, der er ansat under UNICEF og render rundt nede på Frihavnen i København, ja,